

Házi segítségnyújtó szolgálat

–rÅ¶mmel szÅimolhatok be arrÅ¶, hogy az utolsÅ¶ cikkem Å¶ta is vÅ¶ltozatlanul 9 fÅ¶ gondozottam van. Az elmÅ¶t idÅ¶szakban vÅ¶geztem egy kis kÅ¶zvÅ¶lemÅ¶ny-kutatÅ¶st az ellÅ¶tottak kÅ¶rÅ¶ben, ami nagyon eredmÅ¶nyesnek bizonyult. KÅ¶lÅ¶nbÅ¶zÅ¶ gondolatok hangzottak el az idÅ¶sek szÅ¶jÅ¶bÅ¶, amibÅ¶l most kettÅ¶t szeretnÅ¶k megosztani az olvasÅ¶kkal:

- Å¶Nekem mindent jelent ez a szolgÅ¶ltatÅ¶s, hiszen alig tudok menni, egyedÅ¶l Å¶lek kiszolgÅ¶ltatottan, nincs akihez szÅ¶ljak, Å¶gy jobban biztonsÅ¶gban Å¶rzem magam."

- Å¶Nagyon Å¶rÅ¶lÅ¶k, hogy lett ez a lehetÅ¶sÅ¶g, s igÅ¶nybe vettem ezt a segÅ¶tsÅ¶gnyÅ¶jtÅ¶st. NaponÅ¶nt rÅ¶im nÅ¶znek, bevÅ¶sÅ¶rolnak, vagy egyÅ¶b problÅ¶mÅ¶jmban segÅ¶tenek."

Nagy boldogsÅ¶ig szÅ¶imomra, hogy elÅ¶gedett vÅ¶ltszokat kaphattam az idÅ¶sektÅ¶l, legalÅ¶bbis 95%-uknak jÅ¶ vÅ¶lemÅ¶ny volt a hÅ¶zi segÅ¶tsÅ¶gnyÅ¶jtÅ¶srÅ¶.

A legfontosabb Å¶szrevÅ¶telem, hogy az otthonÅ¶ipolÅ¶s a legkÅ¶nyelmesebb, legjobb megoldÅ¶st nyÅ¶jtja az idÅ¶seknek megszokott kÅ¶rnyezetÅ¶kben, sajÅ¶t otthonukban. Å¶rezhetÅ¶en igÅ¶nylik, hogy szeressÅ¶k Å¶ket, legyen mellettÅ¶k valaki, aki szÅ¶l hozzÅ¶juk elesett napjaikban is.

MegÅ¶llapÅ¶tottam, hogy az idÅ¶sek egyedÅ¶llÅ¶te, sÅ¶rÅ¶lÅ¶kenysÅ¶ge megkÅ¶vÅ¶inja a gyakori lÅ¶togatÅ¶st, beszÅ¶lgetÅ¶st. BÅ¶torÅ¶tani kell Å¶ket az aktÅ¶v Å¶letre, mozgÅ¶sra. Å¶gy gondolom, hogy a mozgÅ¶skorlÅ¶tozott szemÅ¶lyeknek mÅ¶g nagyobb szÅ¶ksÅ¶gÅ¶k van a tÅ¶rsasÅ¶gra, ezÅ¶t nagyon hasznosnak tartom - az egÅ¶szsÅ¶gi Å¶llapotnak megfelelÅ¶ mÅ¶don Å¶s mÅ¶rtÅ¶kben - a szabadidÅ¶ hasznos eltÅ¶ltÅ¶sÅ¶t, a derÅ¶s idÅ¶skor megÅ¶lÅ¶sÅ¶nek elÅ¶segÅ¶tÅ¶sÅ¶hoz. Fontosnak tartanÅ¶m a kÅ¶zeljÅ¶vÅ¶ben bevezetni a jeles Å¶nnepek (karÅ¶csony, nÅ¶nap, anyÅ¶k napja) megtartÅ¶sÅ¶t.

A megbetegedÅ¶s akut Å¶s krÅ¶nikus szakaszÅ¶ban viszont a segÅ¶tsÅ¶gnyÅ¶jtÅ¶s nagyon nehÅ¶z (lÅ¶ssuk pld. JÅ¶b 30:20).

A testi szenvedést fokozza az a tudat, hogy halállal végződhet. (Zsolt 90:10) "Én mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy ha feljebb nyolcvan esztendő, és nagyobb részem nyomorúságig és fájradásig, amely gyorsan tovatűnik, mintha repülélenk."

Van
egy
nő,
aki

fekvő beteg volt, s mielőtt írta volna a cikkemben, súlyos betegségben meghalt. De úgy gondoltam, én is teszek róla egy-két emléktárgyat. Nagyon nehezen tűrte a fájdalommal s nehezen fogadta el, hogy mennyit kell szenvednie, de utolsó napjaiban megnyugodva, békében, csendesen távozott.

Szerettem volna elfogadtatni vele (és a családjával), hogy az élete Isten kezében van, és megígérettem, hogy Isten a szenvedésben sem hagyja magára. Sokat vigasztaltam a lányát, s nagyon jól esett, hogy meghallgatott, hallott. Mondtam neki, hogy szeretném, ha az elmúlt évek helyett az örök élet fényébe ragyoghatna be az élete és Isten szeretetének, megbocsátásának a tudata. Imádkoztam, hogy mindezeket tudjam vele elfogadtatni. Nagy örömem, hogy a nő betegsége által megismerkedhettem a lányával, jó beszélgetéseink voltak, s azóta is tartjuk a kapcsolatot.

A szomorú betegek mellett beszélhetek csodás gyógyulásokról is!

Van
egy
bácsi
(aki

a kőpenyű, aki 78 éves korában (nemrég) vállalkozott egy epeműtetre, ami ebben a korban már nem olyan kis dolog. Ő egy nagyon aranyos, templomba járó bácsi, akinek egy éve halt meg a felesége, s azóta szívtalan betegségen ment keresztül.

Nagyon
nagy

bátorjával nézett szembe a műtétrel, annak ellenére, hogy egyébként betegsége is voltak. Meggátartam neki, hogy imádkozom érte. Bekérte a kórházba, és kb. 1 hét múlva felhívtam az unokáját, aki azt mondta, hogy nincs valami jó a papja, beléjzasodott, félrebeszél, az akut osztályon van. Nagyon meglepődtem, de végül is a bácsi hite és az imám nem volt hiábavaló. Bár még egy hétig bent kellett maradnia a kórházban, de aztán csak hazajuthatott, s nagy örömmel néztem rá (ahogy a kőpenyű is látható), jók hozzá, s a mai napig tanulok tőle, hogy milyen nagy elszántsággal, hittel állta ki ezt a próbát ebben a korban!

Összegezve, az a kívánságom, hogy a gondozottjaim boldog, megelégedett emberek legyenek idős korukban is. Próbálom irányítani őket, hogy a kicsi problémákat nagy problémákká ne, a nagy szenvedéseket pedig kis szenvedésekké ne alakítsák meg.

Á

Klungnői Ámbrosi Edit

Hidasi Hédi Segítő-gyógyító Szolgálat vezetője

Tel.: 30/693-1548